

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 26 lipca 2017 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, w sprawie o sygn. akt XVIII C 413/17 z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. przeciwko K. W. o zapłatę: 1) oddalił powództwo, 2) zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2.417 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Apelację od powyższego orzeczenia wniósł powód, zaskarżając je w całości. Skarżący zarzucił zaskarżonemu orzeczeniu naruszenie art. 118 k.c. poprzez jego niezastosowanie w zakresie przewidującym ogólny termin przedawnienia roszczeń do ustalonego w sprawie stanu faktycznego i przyjęcie, że roszczenie o zapłatę za studia przedawnia się po upływie lat dwóch, podczas gdy do przedawnienia roszczenia o zapłatę za studia, w okresie przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 11 lipca 2014 roku o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw miał zastosowanie dziesięcioletni termin przewidziany w art. 118 k.c.

Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 5.245,11 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania przed sądem pierwszej instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych, zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania odwoławczego w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

stosownie do treści art. 505¹³ § 2 k.p.c., uzasadnienie Sądu drugiej instancji w postępowaniu uproszczonym powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa, jeżeli nie przeprowadzono postępowania dowodowego. Sytuacja opisana w cytowanym przepisie miała miejsce w rozpoznawanej sprawie.

Apelacja jako bezzasadna podlegała oddaleniu.

Zaskarżone rozstrzygnięcie zostało wydane w wyniku prawidłowo ustalonego stanu faktycznego, które to ustalenia Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własne, jak również w następstwie bezbłędnie zastosowanych przepisów prawa materialnego.

Prawidłowo przyjął Sąd Rejonowy, że w sprawie zastosowanie miał dwuletni termin przedawnienia określony w art. 751 k.c. Umowa o kształcenie należy do kategorii umów o świadczenie usług, do której mają zastosowanie przepisy o zleceniu. Przy przyjęciu dwuletniego terminu przedawnienia jego bieg, odnośnie ostatniej raty czesnego, uległ zakończeniu w dacie 11 września 2008 roku, a zatem w dacie w której nie wszedł w życie art. 160 a ustawy z dnia 11 lipca 2014 roku o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2014 r, poz. 1198), według którego roszczenia wynikające z umowy między uczelnią a studentem o warunkach pobierania opłat związanych z odbywaniem studiów lub opłat za usługi edukacyjne przedawniają się z upływem lat 3. Trudno by do roszczenia, które uległo już przedawnieniu w dacie wejścia w życie znowelizowanych przepisów stosować wynikający z nich przepis intertemporalny ustawy nowelizacyjnej (art. 32) wprowadzający zasadę, że przepis ten ma zastosowanie do wszystkich umów zawartych przed dniem jej wejścia w życie tj. przed dniem 1 października 2014 roku.

Wobec powyższych uwag należało uznać, iż apelacja strony powodowej stanowi jedynie nieskuteczną polemikę z prawidłowymi ustaleniami i z trafnym rozstrzygnięciem Sądu Rejonowego i z tych też względów nie mogła skutkować wydaniem korzystnego dla powoda rozstrzygnięcia uwzględniającego apelację.

Mając na uwadze powyższe, a także zważywszy na fakt, że w postępowaniu apelacyjnym nie ujawniono okoliczności, które Sąd drugiej instancji winien wziąć pod uwagę z urzędu, apelacja podlegała oddaleniu w oparciu o art. 385 k.p.c.